

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπιρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἀπὸς ἡ ὁδὸς, λ. 40, τρεῖς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μὴν λ. 15, ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ἴδου ὀλίγοι διάλογοι μεταξύ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πρωθυπουργῶν ξένων δυνάμεων ὡς πρὸς τὸ μεθοριακόν, σύμφωνα μὲ τὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον κάμνει τοῦ ὑπουργείου ἡ Νέα Ἐφημερίς καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Βασιλέως :

*

Μεγαλειότατος (Μόρος). Τί εἶναι αὐτά; Τί εἰν' αὐτά; Τρελλάθησαν ὅλοι ἐκεῖ κάτω; Εἴμεθα τώρα γιὰ πόλεμον; Καὶ ὑπάρχει λόγος νὰ κάμουμε πόλεμον; Πῶς θὰ ἴδω τὴν Βασίλισσαν, τὸν Αὐτοκράτορα, τοὺς πρωθυπουργούς. Αἱ δυνάμεις ὅλοι ἔλαμναι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ ἄφησαν τὴν Ἀγγλίαν νὰ κάμῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὅ,τι ἤθελε χάριν τῆς εἰρήνης, καὶ ὁ Κύριος Τρικούπης ζητεῖ τώρα νὰ διαταράξῃ μὲ ταῖς τρέλλαις του τὴν παγκόσμιον εἰρήνην; Μὰ πῶς νὰ δικαιολογήσῃ τοιοῦτους παράφρονας;... Καὶ ὅμως πρέπει νὰ ἴδω τὸν κύριον Γλάδστων.

*

Γλάδστων (Μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονησεις). Λοιπὸν ἡ κυβερνήσείς σας βλέπω μᾶς ἀντιπολιτεύεται! Ζητεῖ νὰ ἀναφλέξῃ τὸν σπινθῆρα ἐν Ἀνατολῇ διὰ νὰ μᾶς φέρῃ ἀντιπερισπασμόν!

Μεγαλειότατος. Ὅχι δὲ, δὲν ἔχει τοιοῦτον σκοπὸν ἡ κυβερνήσείς μου· ἀλλὰ ξεύρετε οἱ ὑπουργοί μου, νέοι ἄνθρωποι . . . εἶναι παιδιὰ, τί νὰ τοὺς κάμῃς, πέρνουν γλίσωρα φωτιά.

Γλάδστων. Πῶς παιδιὰ; . . . Ὁ κ. Τρικούπης πενήντα ἐτῶν ἄνθρωπος εἶναι παιδί; . . .

Μεγαλειότατος. Δὲν σᾶς λέγω . . . ἀλλὰ . . . ξεύρετε . . . ἔχει ἐξάψεις ἐνίοτε.

Γλάδστων. Καὶ τὸν διατηρεῖτε πρωθυπουργόν σας;

Μεγαλειότατος. Τί νὰ κάμω, κύριε Γλάδστων, δὲν ἔ-

χομεν ἄνθρώπους στὴν Ἑλλάδα . . . Τέλος πάντων εἴμεθα συγγενεῖς . . . ὠμίλησα τὴν Βασίλισσαν . . . πρέπει νὰ τὰ ἐξοικονομήσῃτε.

*

Ἡ σκηνὴ ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ κ. Δυκλέρ.

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐρχεται εἰς τὸ ζήτημα τῶν συνδρόων :

Δυκλέρ. Δὲν ἠλπιζα, Μεγαλειότατε, ὅτι ἡ κυβερνήσείς σας ἤθελε δώσει ἀφορμὴν νέων ἀνατολικῶν περιπλοκῶν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην εἰρήνης. Δὲν εἰμαι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας, εἰμαι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς εἰρήνης. Τὸ ἀναγκαῖον ὄργανον αὐτῆς. Εἶναι ἡ λέξις μου. Χωρὶς τῆς εἰρήνης, δὲν θὰ ἦμην σήμερον πρωθυπουργός. Θέλετε λοιπὸν, Μεγαλειότατε, νὰ μὲ ρίψῃτε ἀπὸ τὴν πρωθυπουργίαν;

— Ἐχετε δίκαιον, κύριε Δυκλέρ, καὶ ἐγὼ ἐταράχθην πολὺ ἀπὸ τὰ ἀπονενομημένα κινήματα τῆς κυβερνήσεώς μου ἥτις ἀπορῶ πῶς ἀπόντος ἐμοῦ προέβη εἰς τοιοῦτο προξικικόπημα . . .

— Πῶς εἶπατε, Μεγαλειότατε, ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κυβερνήσεις νὰ κάμουν προξικοπήματα; Ἐγὼ, χωρὶς τοῦ κ. Γρεβύ, δὲν κάμνω οὔτε βῆμα.

— Ναί, ἀλλὰ ξεύρετε, ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς εἶναι ἀνεύθυνος. . . Τέλος πάντων κύριε Δυκλέρ, πρὸς χάριν μου παραβλέψατε. . .

— Νὰ παραβλέψω; Τί νὰ παραβλέψω;

— (Στενοχωρούμενος) Εἶναι ὀλίγον . . . ramollis οἱ ὑπουργοί μου . . .

— Ἀπ' ἐνκντίας ἀκούω ὅτι ὁ κύριος Τρικούπης εἶναι σθεναρὸς, πυγμάχος, ἀθλητικῶν διαστάσεων . . .

— Δὲ σᾶς λέγω, ἀλλὰ . . . τέλος πάντων, σᾶς παρακαλῶ κ' ἐγὼ καὶ οἱ συγγενεῖς μου νὰ τὸν συγχωρήσῃτε καὶ δὲν τὸ μετακάμνει.

Βίσμαρκ. Ω! Ω! Ω! Ω! Ο κύριος Τρικούνης μᾶς ἔρριξε τὸ γάντι. Δὲν πιστεύω νὰ ἄγνοῇ ὅτι εἴμεθα οἱ καλλίτεροι σύμμαχοι τῆς Τουρκίας.

Βασιλεὺς. Μπορεῖ καὶ νὰ τ' ἄγνοῇ. Ἐνας τέτοιος μπόσκος ἄνθρωπος, τί θέλετε νὰ κάμῃ. Αὐτὸς δὲν εἶναι διπλωμάτης. Αὐτὸς ἦτανε γιὰ ψάρες, ὅπως εἶναι ὅλοι οἱ συμπολιταὶ τοῦ ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι.

Βίσμαρκ. Καὶ τί ψάρια βγάζει τὸ Μεσολόγγι; Ξεφύρετε, τ' ἀγαπῶ πολὺ τὰ ψάρια.

Βασιλεὺς. Δὲν πῆγα ποτὲ μου. Ἀλλὰ σὰν ἐπιστρέψω, καὶ στείλω τὸν πρωθυπουργό μου ἀπ' ἐκεῖ πούλθε, θὰ τοῦ πῶ νὰ πιάνῃ ὁ ἴδιος τὰ καλλίτερα καὶ νὰ σᾶς τὰ στείλῃ. . . .

Βίσμαρκ. Παστωμένα.

Βασιλεὺς. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα, μὴ τὸν λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν, ἔχετε μ' ἐμένα νὰ κάμετε, ὅχι μ' ἐκεῖνον.

Βίσμαρκ. Γι' αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ θὰ γίνῃ. Ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον κάμετε καλὰ νὰ μὴ σχηματίζετε τὰ ὑπουργεῖά σας ἐκ τῆς πλειοψηφίας. Μιμηθῆτε τὸν σεβαστόν μου κύριον.

Βασιλεὺς. Οὐ! βέβαια. Ἐχῶ ἕνα ὅστις εἶναι τοῦ χειριοῦ μου, τὸν κ. Δεληγιάννην. Αὐτὸς δὲν φοβᾶται ποτὲ νὰ ἔχῃ πλειοψηφίαν μαζύ του.

Βίσμαρκ. Ο κύριός μοι Δεληγιάννης; Τὸν γνωρίζω. Μᾶς εἶχε διαβάσει ἕνα λόγον εἰς τὸ Συνέδριον (Γε.λ.α. παταγωδέστατα). Σᾶς συνιστῶ τὸν κύριον Δεληγιάννην.

Κρζ. Κρζ.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Κουμουνδούρου βουλευσαμένου ξύμмахον λαβεῖν ἄνδρ-
γόναιον Δεληγιάννην προσκαλεσάμενος αὐτὸν εἶπε: «Τί
οὖν βούλει, σχέτλιο, σαχλέαν πολιτικὴν ἐγκαταλελοιῖται,
ἐμὲ δ' ὡς τὸ πρόσθεν προσεταιρισάμεναι; Πρωθυπου-
ρίην, ὡ γὰθέ, ἢ δ' ἐκεῖνος, καὶ τρία ξὺν αὐτῇ ὑπου-
ρεῖα, τὰ δὲ λοιπὰ τέτταρα τοῖς σοῖς ἐταίροις δίδωμι.
— Ἡ δ' οὖν Κουμουνδούρος, τῷ χεῖρε κάτω νεύων, τρία
ἔφη, ὡ καλέ, βούλει; *Molōr labé!*

Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κυρίου Ἰάσωνος Ζωχιοῦ, ὡς Ἐλ-
λανοδίκου καὶ αὐτοῦ μαζὺ μὲ τόσους ἄλλους *Κριτικούς*
Καλλιτεχνίας (!) τῶν σχεδικογραφημάτων τοῦ Νέου
Θεάτρου.

— Ξεφύρετε, λέγει ἕνας, τί μ' ἐνθυμίζει αὐτὸ τὸ πρᾶγ-
μα; Τὸν Ἀνδρερ, κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πανεπιστη-
μίου, ὅταν ἐδίδασκε προσωρινῶς ῥωμαϊκὸν Δίκαιον!

Ὁ Δῆμος ἀπεφάσισε νὰ ἀναθέσῃ εἰς ζωγράφους νὰ
γράφουν εἰκόνας τῶν ἀπὸ συστάσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς σή-
μερον χρηματισάντων Δημάρχων. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ συμ-
περιληφθοῦν χάριν τῆς ἱστορίας καὶ οἱ μὴ χρηματίσαν-
τες. Θὰ πλειονοψηφοῦν ὅμως οἱ πρῶτοι. Ἡδὴ τεσσάρων
αἱ εἰκόνες ἀνετέθησαν εἰς τὸν νεαρὸν καλλιτέχνην κ. Κα-
λούδην. Θὰ ἔχῃ οὕτω ὁ Δῆμος πλήρη τὴν πινακοθήκην
τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν του· οἱ δὲ δημόται θὰ τρέχουν νὰ
βλέπουν τὰ πινάκια εἰς ἃ ἐτρωγον οἱ κατὰ σειρὰν ἄρχον-
τές του.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια πρὸς προηγούμενον ἀριθ. 357)

Δόξα ἡμῖν, τί σὲ λείπει! Δὲν ἀνοίγεις ὀλίγον τὴν
καρδίαν σου εἰς ἐμὲ τὸν Πατέρα, ὅστις τόσον σὲ ἀγαπᾷ;
σὲ βεβαιῶ, μὲ λυπεῖ πολὺ ἡ μελαγχολία σου αὕτη· οὐ-
λεῖ, λέγε, ἀγαπήτέ μου υἱέ!

Τοσοῦτον τρυφερῶς ἐτόνισε τὰς τελευταίας ταύτας λέ-
ξεις ὁ Ὑψιστος, ὥστε ἀκουσίως διέφυγε τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν εἰς βαθὺς ἀναστεναγμὸς· μετὰ τινα δὲ σιγὴν, δι-
στάζων οὕτως ἔλυσε τὴν σιωπὴν.

— Μέγα λάθος, εἶπε, μέγιστον, διέπραξες, ὦ Πατέρ,
ἀποστείλας με ἄλλοτε εἰς τὴν Γῆν· ἀνῆλθον τὸ βί-
βλιον τοῦτο· θὰ φρίξῃς μανθάνων ὅποια τερατουργήματα
ἐν ὀνόματί μας ἐπραξαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ κάτω. Ἐκκίον
ζῶντας ἄνδρας καὶ γυναῖκας εἰς καμίνους φοβερωτέρως

τῶν τοῦ Ἀδου· ἐφεύρισκον τὰ τρομερώτερα τῶν βασανι-
στηρίων· ἐκέρυττον πολέμους ἐναντίον τῶν μὴ πιστευόν-
των εἰς ἡμᾶς· ἢ μεταξύ των οἱ πιστεύοντες διὰ μίαν
ἀπλὴν αἴρεσιν κατὰ μυριάδας μὲ ἀπιστεύτους ὁμότητας
ἀλληλεσφάζοντο· ἐσθέσθη τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης· παρε-
μποδίσθη ἡ γένεσις αὐτῶν, κατὰ τοῦ πρώτου δὲ ἀποτολ-
μῶντος νὰ κηρύξῃ μίαν ἀλήθειαν, αἱ σκληρότεροι βάρσα-
νοι καὶ καταδιώξεις ἐγίνοντο· μυριάδες ἀνθρώπων εἰς τὴν
ἀργίαν καὶ τὸν μοναχικὸν βίον παρεδόθησαν, ἐντελῶς
ἄχρηστοι καὶ βλαβεροὶ εἰς τὴν πρόδον καταστάντες· τὸ
πλεῖστον τῶν πνευμάτων ἐπτώχευσαν· συνέβη ὅ,τι λέ-
γουν εἰς τὴν διάλεκτον τοῦ χρηματιστηρίου φοβερόν
Κράχ τῶν πνευμάτων. Καὶ ποῖος εἶνε αἷτιος ὅλου αὐτοῦ
τοῦ μεγίστου κακοῦ; . . .

Ἐνταῦθα τοσοῦτον συνεκινήθη καὶ ἐφώναξεν, ὥστε
σχεδὸν τῷ ἐκόπη ἡ φωνή, καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ
ἐξακολουθήσῃ πνιγεῖς ἐντὸς λυγμῶν.

Ὁ Παντοδύναμος βλέπων τὴν μεγάλην ἐξαπίν τοῦ
υἱοῦ του, δὲν ἐτόλμα καὶ νὰ τὸν καθησυχάσῃ· ὅλην τὴν
πρότερον ἰλαρὰν φυσιογνωμίαν του διεδέχθη σοῦρα με-
λαγχολία· διὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ δὲ ἐνώπιον τῶν προσώπων
τῆς ὑπηρεσίας, ἔκαμεν ἐν νεύμῃ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπὴν
τῶν Ἀγγέλων διὰ νὰ ἀποχωρήσουν. Μετ' ὀλίγον λέγει
πρὸς τὸν Μονογενῆ του.

— Ἐξακολουθεῖ, υἱέ μου, ἐξακολουθεῖ· ἐλπίζω νὰ σὲ
ἀποδείξω ὅτι τὰ πάντα βλέπεις ὑπὸ τὸ πρῶμα τῆς με-